

[Arne Melchior]

tiseres af de mange, der har stemt på ham – plus alle os andre.

Men så burde udenrigsministeren og statsministeren selvfølgelig have sikret sig, at arvefølgen var i orden, og at der ikke skete det, som nu er sket, nemlig at en mand af totalt anden observans rykker ind på den plads, som hr. Kjeld Olesen var valgt til.

Statsministeren siger ganske vist, at det jo ikke er personer, man har valgt, det er partier, man har valgt. Jeg har ikke haft mulighed for det, men lur mig, om ikke man vil kunne finde udtalelser gennem årene af statsministeren, måske også fra før han var statsminister, der opfordrede vælgerne til at stemme personligt! Nu lige pludselig, når det passer i krammet, er det altså ligegyldigt med personer, så er det kun partiet, skønt vi alle ved, at statsministeren tidligere kritiserede netop den person, der rykker ind nu, for den afvigende holdning, han tog fra partiet.

Men statsministeren kan jo slippe godt fra meget, og også det gratulerer jeg ham med. Det er ikke småting, lige fra SV-regeringen, der skulle flytte sten, men kørte fast i sit eget grus, og fyresedlen til den daværende undervisningsminister. Og der var noget med 3 F'er – udlagt: Fy For Fanden – om 4 partier, som statsministeren havde været i nært og tillidsfuldt samarbejde med i årevis og forhåbentlig stadig væk kan være det. Sådan er der mange andre ting, som statsministeren slipper fantastisk godt fra, og som givetvis ville mislykkes for en anden, hvis en anden sagde eller gjorde tilsvarende.

Jeg ved ikke, om statsministeren vil gå over i historien som en Lykke-Per eller som en Klods-Hans. Klods-Hans blev som bekendt konge, og han fik trone og krone og kone, ikke at forglemme. Det har vi lige ud af LO-mandens avis, og den er jo ikke til at stole på, som H. C. Andersen sagde, for han er den værste, han kan ikke forstå noget. – Det var altså ikke statsministeren, det var oldermanden, LO-manden.

Nu taler statsministeren så nudansk, og det hedder noget med en »flerstrengt vifte«. Det er det moderne udtryk for både energipolitik og økonomisk politik, flerstrengede vifter. De er næsten ikke til at få hoved eller hale på, men det er jo heller ikke meningen, vi skal have det endnu.

I min tale herfra i den korte oktobersamling, den 4. oktober, sp. 77 i det grønne hæf-

te, talte jeg om tyveri af kompetence, og jeg talte om organisationernes vældigt stigende indflydelse på disponeringsprocessen i det danske samfund. I mellemtiden er der sket en betydelig udvikling. Min advarsel og andres advarsler har altså ikke hjulpet. Nu behøver organisationerne ikke mere tage sig selv til rette. Nu får de sandelig foræret denne indflydelse, som ikke er forudset, det være sig i grundloven eller hos profeterne.

Må jeg citere fra statsministerens åbningstale i går. Efter at vi havde fået forelagt en række lovkomplekser, som vi skal høre mere om, sagde statsministeren:

»Omfanget af disse forslag vil naturligvis i høj grad bero på udfaldet af de forestående drøftelser med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivets organisationer.«

Altså nu skal lovgivningen tilrettelægges med nogle organisationer, og jeg blæser i denne forbindelse på, hvilke det måtte være, for det er efter min og mit partis mening totalt forfejlet, ligegyldigt hvem det er. Selvfølgelig kan man drøfte med dem, selvfølgelig skal man søge information og råd hos dem, det har vi altid gjort, det manglede bare. Men disse forhandlingers udfald skal altså betemme omfanget af regeringens forslag.

Og et yderligere citat. Det var fra statsministerens tale til nationen i søndags. Da udtalte statsministeren den samme tanke i en anden variant:

»Nu skal vi forhandle med organisationerne, og derefter skal lovene gennemføres i folketinget.«

Altså vi forhandler med organisationerne, og vi gennemfører i folketinget. Jeg vil gerne advare på dette punkt. Det er et grundskud mod demokratiets inderste væsen, som går ud på: one man – one vote. Én stemme pr. vælger. I samfundsprocessen, som den nu tegner sig, er der nogle vælgere, der har 2 og 3 og måske flere stemmer, medens andre kun har 1, nemlig dette kryds på valgdagen.

Jeg kender en mand, som er skolelærer, men tillige driver landbrug. Han er repræsenteret ved regeringens forhandlingsbord både gennem Danmarks Lærerforening og gennem landbrugsorganisationerne. Jeg kender en grosserer, som er medlem af Grosse-erer-Societetet, men tillige er repræsenteret gennem Industrirådet, da han også driver en mindre industrivirksomhed.